

L'Estendard

BUTLLETÍ DE LA SOCIETAT CORAL AMICS DE LA UNIO

Plaça J. Antonio, 19 - Granollers

Any III - Núm. 15 - Octubre 1976

Diumenge, 28 de Novembre

Matí, a les dotze

Festa de Santa Cecília

FESTIVAL MUSICAL

CORAL INFANTIL

Director: Josep Marquès

AN-EX-CA

del Centre Social Sant Josep

Director: Antoni Oliver

MASSA CORAL

AMICS DE LA UNIO

Mestre Lluís Bregel

CORAL MIXTA

del Club de Tennis Els Gorchs

Director: Joan Sala

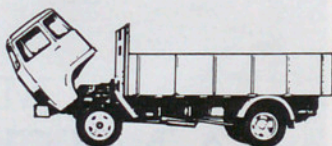
Presentador: Francesc Entrena

Fundació P. Maspons i Camarasa - Casa de Cultura Sant Francesc

Ebro el líder.

Para ser líder,
para poder ocupar el primer lugar
(y mantenerse en él)
se requieren cualidades superiores.
Es el caso de EBRO. El camión líder:
por su mayor rentabilidad,
por su bajo coste de explotación,
por su fabulosa red de

concesionarios en toda España,
por su economía de
entretenimiento, por su mayor
duración, por su seguridad...
EBRO, el líder. El de la cabina
abatible. Téngalo en cuenta en el
momento de la compra.
Al decidir el camión; su camión.

avance con EBRO

el de la cabina abatible

Fabricado por **Motor Ibérica, S.A.**

CONCESIONARIO
OFICIAL

Auto Granollers / S.L

NUEVO DOMICILIO

Carretera Masnou - Granollers, Km. 15,200

NOTICIARI

Exposició de Fotografies i Dibuixos Infantils

Durant els dies de la passada Festa Major 1976 en el local social foren exposades nombroses fotografies realitzades en les excursions que en el transcurs de l'any realitza l'entitat, com també una sèrie de dibuixos i treballs manuals dels components de la Coral Infantil.

Ens és grat remarcar que fou molt visitada prova de l'interès que va despertar aquesta activitat social, i agraïm a tots aquells socis que van fer possible l'Exposició.

Millora en el local

El passat mes d'octubre va realitzar-se la millora en el local social d'empaperar i pintar totes les dependències, que fou ben aollida pels que diàriament van a l'entitat.

Els dilluns tancat

Fem avinent que tots els dilluns, que no siguin vigília de festa, la secció de bar està tancada per les seves activitats, a fi que la família del cafeter pugui celebrar el corresponent descans laboral.

Necrològiques

Sentim notificar que la Societat, recentment ha tingut la baixa de dos granollers molt entusiastes de la obra claveriana, En Antoni Vallcòrba i Bonet, molt conegut en els ambients de la ciutat pel seu caràcter bondadós i En Joan Humet i Girbent, que el seu fill Josep actualment és membre directiu i entusiasta component de la rotllana.

Rebin els familiars el nostre més sentit condol per la pèrdua irreperable d'aquests granollers.

XIII Diada de la Dona Cooperadora

La Massa Coral, el proper dissabte 27 de novembre, participarà a l'acte de la XIII Diada de la Dona Cooperadora que organitza la Cooperativa de Consum La Vallesana, a les deu de la nit, a la Fundació P. Maspons i Camarasa - Casa de Cultura, en que es donarà un Concert de Sardanes per la Cobla La Principal de Motaró i els nostres cantaires interpretaran varies cançons.

Festa claveriana a Parets del Vallès

La Societat Coral Art i Unió de Parets del Vallès, el 12 de desembre estrenarà un nou Estendard, per aquesta efemèride claveriana seran padrins el Cor El Clavell de Mollet i el Cor Amics de la Unió.

Rebin els companys de Parets la nostra enhorabona, ja que aquesta festa creiem serà per estimular i proseguir l'obra del Mestre Clavé a la veïna població.

A Sant Cugat del Vallès

Ha estat invitada la Coral Infantil per la Federació de Cors de Clavé, a la trobada que es celebrarà el 5 de desembre, a la Societat Coral Unió Santcugatença.

Cicle de Teatre

Novament la nostra ciutat serà l'atenció del món de teatre del nostre país en motiu de la celebració del Cinquè Cicle de Teatre, en el transcurs dels mesos de Novembre-Desembre, organitzat pels entusiastes components del grup Teatre Associació Cultural, als qui felicitem per haver preparat el cicle amb representacions exclusivament catalanes.

La nostra societat com a membre de la Comissió Fabra, també hi ha volgut estar present en aquesta manifestació cultural amb una aportació econòmica que, a més de ser una ajuda, servirà perquè els nostres socis es beneficiïn de la bonificació en l'import de l'entrada.

Com es pot observar en la programació d'aquest Cicle de Teatre de Granollers, algunes de les representacions es faran en el Casal Parroquial de Corró d'Avall-Les Franqueses, inconvenient molt lamentable ja que ens demostra que la ciutat no disposa de cap teatre, cosa incomprensible perquè anys enera disposava de mitja dotzena.

**Soci, granollerí adquiriu
Loteria de Nadal
de la Societat Coral**

40970 - 57537

NUESTRO INVITADO

En la calle Museo, núm. 7 de nuestra ciudad, un hogar confortable y acogedor. Allí acudo con la confianza plena de que mi presencia será acogida con cariño y simpatía. En efecto. No me equivoco. Pulso el timbre. Mi llamada no se hace esperar. De inmediato la presencia de un hombre afable, sencillo, cordial y sincero.

Un poco sorprendido, tal vez por la inesperada visita, pero inmensamente satisfecho y feliz cuando le hablo de «L'Estendard» y de su espacio: «Nuestro invitado».

Con la amabilidad que le caracteriza se dispone a contestar a nuestras preguntas:

—¿Cómo es Feliciano Maresma?

—**Hombre, es difícil juzgarse a sí mismo. Sólo puedo decirte que soy una persona como cualquier otro ciudadano, enamorado al máximo de la música, por la que he hecho y sigo haciendo todo lo que sé y mis fuerzas me permiten.**

—¿Dónde y cuándo nació?

—En Masnou, el día 6 de julio de 1901.

—¿Cuándo empezó a interesarle la música?

—**Creo que fue a los diez u once años. Mi abuelo era músico y con él aprendí las primeras notas.**

—¿Cómo fueron sus comienzos?

—**Difíciles, ya que tuve que compaginar el estudio con el trabajo e incluso con desplazamientos a Barcelona donde también recibía clases.**

—¿Lo hacía por vocación o simplemente como un pasatiempo más?

—**Por vocación.**

—¿El músico, nace o se hace?

—**Nace.**

—¿Qué es lo que más le atraía: componer, interpretar, dirigir?

—**Todo.**

—Usted pasó por las tres facetas. ¿Cuál de ellas es a su juicio la más difícil?

—**Sin lugar a dudas, componer.**

—¿Cuándo hizo sus primeros pinitos como Director?

—**En Masnou, mi población natal.**

—¿Usted ha dirigido alguna orquesta?

—**Hombre, tanto como dirigir, no. Aunque durante el tiempo que formé parte de la Orquesta Selección ayudé alguna que otra vez en estas tareas al entonces Director y gran amigo, José María Ruera.**

—¿Cómo era la Orquesta Selección?

—**Dentro de sus características, la consideraba una de las mejores de España y no precisamente porque hubiese formado parte de ella.**

—¿Es amante del coro mixto?

—**Sí.**

—¿Tuvo bajo su dirección alguno?

—**No.**

—¿Le hubiera gustado?

—**Sí. Mucho, pero...**

—¿Por qué no lo hizo?

—**Por circunstancias completamente ajenas a mi voluntad.**

—¿Qué cualidades debe reunir un buen músico?

—**Vocación, oído, estudio y espíritu de sacrificio.**

—¿Existe diferencia entre los músicos de su época y los de ahora?

—**Sí.**

—¿Cómo se considera como Director?

—**Mejor que yo te podría contestar los componentes de los coros que he dirigido.**

—Según tengo entendido, en el año 1954 y con una trayectoria brillante y esplendorosa, usted se hizo cargo del Coro de la Sociedad Coral Amigos de la Unión. ¿Estoy en lo cierto?

—**Sí.**

—¿Qué significó para su carrera musical coger la dirección de un Coro tan destacado?

—**Una tremenda ilusión. Empecé a encontrarme a mí mismo.**

—Desde entonces ha llovido mucho, como suele decirse. Sin duda, y empleando términos deportivos, usted sigue a su equipo (en-

tiéndase Coro) en sus actuaciones. ¿Qué diferencia encuentra de aquel Coro del año 1954 al de hoy?

—**Según mi opinión tuvo algunos baches, hasta cierto punto lógicos. Estos fueron superados y ahora actualmente puedo asegurar que se encuentra en buenas manos.**

—¿Hay el mismo espíritu de sacrificio que antes en los «cantaires»?

—**No estoy entre ellos. Salvo excepciones, creería que sí.**

—Se dice y se comenta, que el Coro de nuestra Sociedad es como una vela encendida que se va extinguiendo. ¿Comparte esta opinión?

—**Sí. Aunque desgraciadamente esto les ocurre a casi todos los Coros.**

—¿Cree que la solución puede estar en el Coro Infantil, tal vez a largo plazo?

—**Lo creo. Qué duda cabe.**

—¿Qué se siente después de tantos años de actividad, cuando se acude a un Concierto como un espectador más?

—**Una tremenda nostalgia. De buena gana saltaría al escenario.**

—Señor Maresma, sin ánimo de que se interprete como una crítica destructiva sino todo lo contrario. ¿Qué males o defectos aquejan hoy al Coro, si es que realmente existen?

—**Creo que faltan auténticos valores jóvenes con entrega y vocación de coristas.**

—¿Qué obra dirigió con más entusiasmo?

—**Citaré tres. «Els pescadors», de Clavé; «Jovenívcl», de Millet, y «Pel maig que ve», de Janequin.**

—¿La que más trabajo le llevó?

—**«Els pescadors».**

—¿La mayor satisfacción de su dilatada carrera musical?

—**El día de mi homenaje.**

—¿Lo que menos le gustó?

—**No sabría decirlo.**

—¿Hubo alguna persona en especial que le ayudara en algún momento de su carrera?

—**No me puedo quejar. Pero de forma des-**

tacada mi esposa me ayudó y alentó en todo momento.

—¿Cómo ve el Maestro Maresma el momento actual del folklore catalán?

—**Bueno.**

—¿Escucha música?

—**Sí.**

—¿Le gusta leer?

—**Sí.**

—¿Amante de la T.V.?

—**Me ayuda a pasar el tiempo.**

—¿Ha sido justa la vida con usted?

—**Estoy contento de lo que me ha brindado.**

—¿Se arrepiente de algo?

—**De no haber estudiado más música.**

—¿Llegaron a convertirse en realidad todas sus ilusiones juveniles?

—**Sí.**

—¿Teatro o cine?

—**Teatro.**

—¿Un músico que admire?

—**J. Sebastián Bach.**

—¿A quién le hubiera gustado parecerse?

—**A Beethoven.**

—Si pudiésemos parar la manecilla del reloj y volver a aquellos remotos tiempos, ¿volvería a empezar de nuevo?

—**Sin duda alguna.**

—Finalmente: ¿Qué sintió el día de su homenaje?

—**Emoción, alegría y satisfacción porque interpreté el reconocimiento y el cariño que me profesaba toda la gran familia de la Sociedad Coral «Amigos de la Unión».**

—Gracias, Sr. Maresma por la gentileza que tuvo al contestar a nuestras preguntas.

Creo que a lo largo de nuestra entrevista, se ha puesto de manifiesto, entre otras muchas cosas, la auténtica calidad humana de un hombre querido y admirado por todos los que de cerca le conocemos.

A. G.

Poema humorístic d'EN JOSEP FONT, que fou llegit en el festeig celebrat a Cerlet, en l'Excursió de la Festa Major, al Pirineu Aragonès

Ara fa tot just un any
que entremig dels seus companys
varen contraure matrimoni,
la parella més formosa,
més simpàtica i xamosa:
la Siseta i en Celdoni.

Els va unir Mossèn Blanchari
que llavors era vicari
de l'església de Sant Joan,
qui, després de beneir los
em recordo que va dir-los
amb la bona fe d'un sant:

Tu ja ets d'ella i ella és teva
i si com Adan i Eva.
viviú sempre ben units,
us darà Déu, com ofrena,
almenys una dotzena
de fills bonics i eixerits

Jo no sé si aquell bon home
va voler gastar una broma
o va dir-ho amb bona fe

el que sè, és que des del dia
que va fer tal profecia
que la cosa va anar molt bé.

Doncs la Siseta de prompte
sens ningú donar-se'n compte
va començar anar en augment
engreixant-se cada dia,
en Celdoni prou patia
pensant que era un mal dolent.

Pro poc a poc la malaltia
es convertí amb alegria
doncs tothom ja està enterat
que la dolència i desvari
era el que, Mossèn Blanchari,
havia pronosticat.

Dotze fills els va prometre,
i diu que al peu de la lletra
pensen complir aquest afer;
diu cofoia la Siseta,
per aconseguir aquesta meta,
ja ens ha nascut el primer...

Servei Oficial de MICHELIN per a Granollers i Comarca
NEUMÀTICS DALMAU

Recautxutat, Reparacions, Ratllat, Equilibrat Llantes
Sempre al servei de les rodes del seu vehicle,
amb personal especialitzat.

Plaça Jordi Camp - Telèfon 870 31 95 - GRANOLLERS

Viatge al Pirineu Aragonès

Excursió Festa Major '76

Extraordinària, com totes les que organitza la nostra Societat, podem concepatuar l'excursió que els passats dies 27, 28, 29 i 30 del mes d'agost, un considerable número d'associats efectuàrem per terres de l'Alt Aragó. A les 6 del matí del divendres, emprenguerem la marxa fins a la capital lleidetana, lloc on va fer-se la primera parada per estirar les cames i també per fer beguda. Es va continuar fins a la bonica població aragonesa de Graus, on efectuàrem un breu recorregut per aquesta simpàtica localitat, després passant per diferents llogarrets, que no per petits, menys bonics, arribàrem a Ainsa, població coneguda de molts expedicionaris. Tot seguit va realitzar-se l'últim tros d'aquest viatge després de creuar la pintoresca població de Benasques, enfilàrem una gran muntanya per la carretera curulla de perilloses curves, que condueix al poblet de Cerler, situat a 1540 m., segons un rètol que hi ha a l'entrada d'aquest poble. Arribats a aquest lloc, el diligent responsable d'aquestes excursions En Isidre Blanch, va cposentar la gent a les habitacions del magnífic Hotel Monte Alba, que aquests dies havia de ser la nostra casa. Després del corresponent dinar celebrat en un dels menjadors, la majoria dels expedicionaris va passar la tarda pujant en un «telesquí» que s'enfila a uns 500 m més amunt encara d'on està situat l'hotel. Els no tant atrevits ens instal·làrem a la terrassa i des de la balconada contemplàvem el bonic paisatge pirinenc, acompanyats d'un suau vent que en certs moments ens feia

cercar el gersei. A la nit, després del sopar, alguns vàrem passar la vetllada en un magnífic saló-café de l'hotel, en el que es projectaven pel·lícules, altres en el saló destinat a la T.V. i els demés en un altre departament on es pot jugar al billar, dominó, cartes i demés jocs.

El dia 28, de bon matí, es va anar d'excursió a la bonica Vall de Piñeta, situada enmig de gegantesques muntanyes on els seus pics estaven coberts per una gran i espesa boira talment com si fos un mantell blanc, lloc aquest enclavat en el no menys important «Monte Perdido», que als seus peus neix el riu Cinca. A les quatre de la tarda, després del dinar celebrat en el magnífic i acollidor Parador d'aquesta Vall, emprenguerem el viatge de retorn, acompanyats d'una lleugera i fina pluja.

El diumenge, es va passar a Cerler, els uns, dedicant-se a compres, altres pujant novament al «telesquí», i els demés preparant la gran festa que havia de celebrar-se a la tarda i en el sopar del vespre. Festa que consistia en celebrar el bateig informal d'un formós vailet gras com un toixó i ros com un fil d'or, fruit d'un matrimoni celebrat fa un any en terres de la Vall d'Aran i que els nostres expedicionaris en guarden un grat record.

A les 7 de la tarda, en el saló que amablement, la direcció de l'hotel va posar a la nostra disposició, va procedir-se a l'acte de impartir les aigües baptismals al nen que des d'aquells moments es diria Celestí Planxat i Claverià Va portar a terme la cerimònia religiosa,

amb la sobrietat amb ell acostumada, el Pare Blanch-ari ajudat eficientment per l'escolanet Albert. Enmig de l'acte el Pare Blanch-ari va pidolar dels assistents una petita almoïna per poguer arreglar certes degotes que havien malmés la teulada de l'església. En el transcurs de la cerimònia va llegir-se una poesia al·lusiva a la festa, de la que n'és autor el nostre bon amic, component de la Massa Coral, En Josep Font; poesia que reproduïm en altre pàgina d'aquest Butlletí. A les nou del vespre enmig de molta alegria va celebrar-se el sopar dedicat als assistents al bateig, que resultà molt animat, oi més, quant en un moment determinat el saló va quedar a les fosques, no precisament per averia elèctrica, sinó perquè els simpàtics cuiners i cambres van presentar-se amb un monumental pastís il·luminat que va ésser molt celebrat pels comensals i el petit Celestí de la mà d'un dels cambres, va anar partint el pastís, que fou saborejat amb veritadera fruïció per tothom. Finalitzà la festa amb una variada audició de cançons i algun que altre passatemp.

El dilluns, dia 30, a les 10 del matí, una mica més carregats de paquets, empenquem el viatge de retorn a la nostra ciutat, tots contents i satisfets per aquests dies passats en tant amigable companyia i amb l'esperança de retrobar-nos en altres ocasions.

V. P.

1977
ANY DEL
CENTENARI

NOTICIARI

Fidel Membrives

Fins ara havia dirigit la Coral Infantil en molt encert i entusiasme, si bé a fi d'ampliar els seus estudis s'ha vist obligat a deixar aquesta tasca pedagògica musical entre nosaltres. Els petits cantaires i la societat sempre recordaran el seu pas com un bon mestre entusiasta d'ensenyar la nostra música als nens i nenes. Desitgem a l'amic Fidel Membrives tota classe de prosperitats.

Josep Marquès

S'ha fet càrrec de la direcció de la Coral Infantil, des del passat mes de Setembre. En Josep Marquès, descendent d'una vella família granollerina, és un jove amb molta inquietud musical que esperem, amb el seu entusiasme, portarà a bon terme l'ensenyament musical als petits components de la Coral Infantil, que per cert aquest any ens plau notificar que la inscripció ha estat tancada davant el número creixent de sol·licituts, prova agradable de l'interès dels nens i nenes fills dels socis que volen conèixer i aprendre música.

Felicitem a Josep Marqués, pel seu nomenament i li desitgem realitzi una excel·lent labor.

Massa Coral i Coral Infantil

Com cada any, després de la temporada estival, la Massa Coral i la Coral Infantil han reempren els assaigs des del passat mes de setembre.

En la rotllana, continua el Mestre Lluís Bregel qui ha escollit un nou repertori en preparació de la celebració dels 100 anys de la Societat que tindrà lloc el proper any 1977.

I la rotllana dels petits cantaires està a càrrec del jove Mestre Josep Marquès, que l'any passat feia de sots-director.

Esperem que aquestes dues seccions procuraran realitzar una abundosa activitat interpretativa, per donar a conèixer el nou repertori i al mateix temps portar ben alt el nom de la Societat arreu de la nostra regió.